



ת"פ 14510/07/16 - מדינת ישראל נגד שי שלום זוארי

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 14510-07-16 מדינת ישראל נ' זוארי

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד לירן פרג'

המאשימה

נגד

שי שלום זוארי

ע"י ב"כ עו"ד דרבשי בשם עו"ד ליאור רונן הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית, בניגוד לסעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 2.3.16 החזיק הנאשם במושב האחורי של הרכב סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 1.3 גרם נטו, וזאת לצריכתו העצמית וללא היתר כדן.

תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 20.6.18 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 22, רווק, למד בבית ספר מקצועי, בעל 13 וחצי שנות לימוד, בעל תעודת בגרות חלקית בוגר לימודי חשמלאות. לא שירת בצבא עקב אי התאמה. הנאשם הודה בביצוע העבירה. מסר בדיקת שתן ובה שרידי סם. שירות המבחן התרשם מקיומה של נזקקות טיפולית אך הנאשם שלל נזקקות וסירב להשתלב בהליך טיפולי. ללא הליך טיפולי, ולאור מודעות נמוכה למצבו, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות העבירה. בנסיבות אלה נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית, כמו כן לא המליץ על ענישה בדמות של"צ ואף לא מצא הצדקה להמליץ על ביטול הרשעה.
4. בתסקיר מיום 28.1.19 ציין שירות המבחן כי יצר קשר עם הנאשם לצורך שילובו בהליך טיפולי, אך הנאשם ציין כי מחודש נובמבר אינו צורך סמים, הבין כי הסם מזיק לו וביטא יכולת להימנע משימוש בסמים בכוחות עצמו. לדבריו מעוניין לערוך שינוי באורחות חייו וביטא נכונות להשתלב בהליך טיפולי. שירות המבחן הפנה את הנאשם ליחידה להתמכרויות, אך היחידה עדכנה כי הנאשם אינו מעוניין בטיפול וטרם הגיע לבדיקות שתן. שירות המבחן יצר קשר עם הנאשם, אשר מסר כי עובר דירה, שומר על נקיון באופן עצמאי מזה חודשיים, ושלל נזקקות טיפוליות. הנאשם הוזמן בשנית למסור דגימה לאיתור שרידי סם, והוסברה לו חשיבות מסירת הדגימה, אך הוא לא הגיע. שירות המבחן התרשם מחוסר תובנות לצורך בהליך טיפולי. על כן נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית, נמנע מהמלצה להטיל צו של"צ וחזר וציין כי לא מצא להמליץ על ביטול הרשעתו.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הפנה לרישומי הפלילי של הנאשם, לאמור בתסקיר שירות המבחן ולהמלצות שירות המבחן, לפיכך עתר ב"כ המאשימה להותיר ההרשעה על כנה ולהשית על הנאשם מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי וכן קנס כספי.



6. ב"כ הנאשם הפנה לתיקו האחר של הנאשם בעבירה דומה אשר הסתיים ללא הרשעה. לדבריו הנאשם ביקש לצרף תיק זה לתיק שהתנהל בבית משפט השלום בתל אביב אך מסיבה שאינה ידועה לו התיק לא צורף. ב"כ הנאשם הפנה לשינוי המדיניות בכל הנוגע לאכיפת העבירה של החזקה בסמים לצריכה עצמית. הפנה לכמות המינורית של הסם שהנאשם החזיק, לדבריו הרשעתו בתיק זה תהיה לא מידתית. ב"כ הנאשם עתר לבטל את ההרשעה ולאזן הענישה בהתחייבות כספית. לשיטתו מדובר בכמות מינורית של החזקה בסם. מדובר על עבירה משנת 2016. מאז לא הסתבך הנאשם בפלילים.

7. הנאשם ביקש לומר דברים. ציין כי הוא עובד כנהג שליח. מבקש כי לא יפגעו לו ברישיון הנהיגה המהווה את מקור פרנסתו. לדבריו, העבירה בוצעה לפני שהוציא רישיון נהיגה, לדבריו מתכנן לחזור ולהשלים את לימודי הנדסאות החשמל.

דין

מתחם העונש ההולם

8. הערך החברתי אשר נפגע בעבירה שביצע הנאשם הוא הגנה מפני הנזקים הישירים והעקיפים אשר נגרמים עקב שימוש בסמים (פגיעה בשלומם ובריאותם הפיזי והנפשי של הציבור, התדרדרות לעבירות רכוש ואלימות לצורך השגת הסמים).

ראו דברי כב' הש' ברלינר בע"פ 170/07 **מטיס נ' מדינת ישראל** ביחס לשימוש עצמי בסמים מסוג קנבוס וחשיש: "אכן הסם שמדובר בו בתיק הנוכחי הוא קנבוס שמוגדר כ"סם קל". לרוע המזל סמים קלים מהווים לעיתים קרובות את יריית הפתיחה להתמכרות לסמים קשים יותר שלא לדבר על כך שגם בשימוש בהם עצמם טמונה סכנה".

9. **מידת הפגיעה בערך המוגן** בעבירה שביצע הנאשם היא ברף הנמוך זאת בשים לב לסוגו של הסם (קנבוס) ולכך שנועד לצריכתו העצמית של הנאשם, ולכמות הסם שהוחזקה על ידו (1.3 גרם).

10. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה**, נתתי דעתי לכך שהנאשם החזיק הסם ברכב, לכמות הסם ולסוגו ולכך שנועד לצריכה עצמית. העבירה לא בוצעה בתחכום.

11. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד לתקופות מאסר קצרות שיכול וירוצו בעבודות שירות. ישנם מקרים שאף נמנעו מהרשעה. ראו למשל:

- רע"פ 1353/17 **רון ששון נ' מדינת ישראל** (12.4.18). המבקש נדון על החזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2.4 גרם לצריכתו העצמית. בית משפט קמא גזר 14 ימי מאסר, הפעיל מאסר מותנה בן 10 חודשים שירוצה בחופף וענישה נלווית, ערעור שהוגש לבית משפט מחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון נדחו.
- רע"פ 6138/09 **פרדזב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.8.09), הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית ונדון ל-8 חודשי מאסר וענישה נלווית. ערעורו נדחה.
- ת"פ (י-ם) 16926-04-16 **מדינת ישראל נ' כף** (פורסם בנבו, 3.7.16), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית במשקל של 20.109 גר'. נגזרו עליו 3 חוד' מע"ת וקנס.
- ת"פ (ת"א) 21157-01-16 **מדינת ישראל נ' אבשלום בארי** ביום (24.1.17). הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, וסחר בסם מסוכן. נדון לצו מבחן ושל"צ, ללא הרשעה.
- ת"פ (ב"ש) 32077-11-15 **מדינת ישראל נ' כהן** ביום (11.9.2017) הנאשם החזיק 4 ג' סם מסוכן מסוג קנבוס לצריכה עצמית. עניינו הסתיים בהסדר טיעון לפיו נדון להוצאות משפט והתחייבות ללא הרשעה.
- ת"פ 3437-08-15 (ראשל"צ) **מדינת ישראל נ' נבון** (12.12.2016) הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם לשימוש עצמי (44 ג' חשיש). נדון במסגרת הסדר למאסר מותנה, קנס ופסילה מותנית.
- ת"פ (קג"ת) 7213-01-15 **מדינת ישראל נ' בזמן** (24.6.18). הנאשם החזיק 159 ג' סם מסוכן מסוג



קנבוס לצריכה עצמית. נדון לצו של"צ, פסילה בפועל ועל תנאי והתחייבות ללא הרשעה.

· ת"פ (ת"א) 24100-09-13 **מדינת ישראל נ' קונפורטי** (פורסם בנבו, 2.4.14), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 54.14 גר' לצריכתו העצמית. נדון למאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

· ת"פ (ראשל"צ) 41846-05-13 **מדינת ישראל נ' רובין** (פורסם בנבו, 15.9.14), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג קנבוס בדף נייר במשקל של 0.2 גר', קנבוס בשקית ניילון במשקל של 5.64 גר' וצמח קנבוס במשקל של 50.80 גר' נטו וזאת לצריכתו העצמית. נדון למאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

12. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לאירוע בכללותו, בנסיבות שבפני, נע ממאסר מותנה ועד למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

שאלת ביטול ההרשעה

13. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדיון.

עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

14. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

15. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי **לא ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם** בדיון. הגם שעסקין בנאשם צעיר בגילו והגם שנסיבות העבירה הן במדרג חומרה נמוך, עדיין לא מתקיימים החריגים המצדיקים ביטול ההרשעה.

לא הוכח כי הרשעה תפגע בשיקומו של הנאשם. על אף התרשמות שירות המבחן מקיומה של נזקקות טיפולית, הנאשם סירב להשתלב בהליך טיפולי, הגם שלדבריו השתקם בכוחות עצמו ואינו צורך סמים, לא הגיע לשירות המבחן למסור בדיקות לצורך הוכחת נקיטו מסמים.

לאור העדר שיתוף פעולה והערכת סיכון להישנות עבירות, גם שירות המבחן לא מצא הצדקה להמליץ על ביטול ההרשעה.

הנאשם לא הוכיח קיומו של נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעה ואף לא נזק ערטילאי.

לא זו אף זו, לנאשם שני רישומים קודמים שהסתיימו ללא הרשעה, כך שהנטל המוטל עליו להוכיח כי מתקיימים החריגים המצדיקים הימנעות מהרשעה הוא כפול ומכופל.

העובדה שיכול היה לצרף תיק זה לתיק האחר שהסתיים בעניינו ללא הרשעה, אינה פוטרת את הנאשם מהנטל להוכיח כי מתקיימים החריגים המצדיקים הימנעות מהרשעה בתיק זה.

בנסיבות אלו, ועל אף שינוי המדיניות ביחס לאכיפת העבירה, וכשהנאשם לא משתף פעולה, ולו את המעט שביכולתו כדי להוכיח כי אכן השתקם ושינה אורחותיו, לא מצאתי כי מתקיים החריג לכלל המצדיק את העדפת השיקול האינדיבידואלי על פני האינטרס הציבורי, לא שוכנעתי כי קיים פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של



ההרשעה הפלילית בנאשם לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי החברתי הכללי.

16. על כן, הרשעת הנאשם תיוותר על כנה.

שיקולים לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

17. לא מצאתי הצדקה לסטות לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

18. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו.
- לקחתי בחשבון את עברו של הנאשם. לנאשם שני רישומים קודמים בעבירות אלימות (רישום שהתיישן) ובעבירה דומה (רישום מאוחר יותר ממועד ביצוע העבירה).
- לקחתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, כיום בן 22, בעת ביצוע העבירה היה בן 20. "בגיר צעיר".
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקירי שירות המבחן ובטיעוני ההגנה.
- לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מביצוע העבירה חלפו כמעט 3 שנים.
- לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות עבירות ואת המלצתו העונשית של שירות המבחן.
- לקחתי בחשבון את עמדת שירות המבחן אשר נמנע מהמלצה טיפולית.

19. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי הצדקה לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, בכל הנוגע לרכיב המאסר.

באשר לפסילת הרישון: בשים לב שרישומי הקודם של הנאשם בעבירה דומה הינו מאוחר לביצוע עבירה זו, וכי לא הורשע בעבירה דומה לפני ביצוע העבירה הנוכחית, לאור העובדה שהנאשם מתפרנס מרישיונו ובשים לב לחלוף הזמן מצאתי הצדקה להסתפק בפסילה סמלית. בהעדר הליך שיקומי לא מצאתי הצדקה להימנע כליל מרכיב זה.

עונשו של הנאשם

20. לאור כל האמור מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מטילה על הנאשם חודש מאסר וזאת על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.

ב. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 45 יום.

עמוד 4



הפסילה בפועל תחל היום.

מוסבר לנאשם שהוא חייב להפקיד את רשיון הנהיגה במזכירות בית המשפט. לא יופקד הרשיון, הוא יחשב כפסול מלנהוג מהיום אך הפסילה לא תימנה ולכן לא תסתיים. לדברי הנאשם הרשיון שבחזקתו פקע- המזכירות תקבל את הרשיון הפקוע ותנפיק אישור הפקדה.

ג. פסילה מלהחזיק ומלקבל רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע במשך 3 שנים מהיום מביצוע העבירה בה הורשע. ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

המוצגים -יושמדו, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.
זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי

ניתן היום, 11.2.19 ו אדר א תשע"ט במעמד הצדדים.